

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: «Η αληθινή πίστη αποκαλύπτεται μέσα από την αγάπη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Κυριακή 11 Οκτωβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καρδίτσας.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, αναφέρθηκε στο θεμελιώδες δόγμα της Ενσάρκωσης του Θεού, στην αλήθεια δηλαδή ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, η οποία αποτελεί τον πυρήνα της χριστιανικής πίστεως και συνδέεται άμεσα με τη σωτηρία του ανθρώπου και τον τρόπο με τον οποίο καλείται να ζει ο κάθε πιστός.

Όπως υπογράμμισε, οι Πατέρες της Εκκλησίας, οι οποίοι συμμετείχαν στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, διατύπωσαν και διαφύλαξαν την αλήθεια της πίστεως, παραδίδοντας στις επόμενες γενιές τον όρο της πίστεως, ο οποίος αποτελεί θεμέλιο της εκκλησιαστικής ζωής.

Η ομολογία ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος δεν αποτελεί απλώς μια θεολογική διατύπωση, αλλά μια αλήθεια που καλείται να αποκτήσει ουσιαστικό περιεχόμενο στη ζωή μας.

Ο Χριστός προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, ανέλαβε τον κόσμο μας, την πληρότητα αλλά και τις αδυναμίες μας, παραμένοντας αληθινός Θεός. Μέσα από αυτήν την πραγματικότητα φανερώνεται η δυνατότητα του ανθρώπου να πορεύεται προς τη σωτηρία, βιώνοντας την πίστη όχι μόνο ως γνώση και ομολογία, αλλά και ως καθημερινή πράξη.

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στο αποστολικό ανάγνωσμα, τόνισε τη στενή σχέση ανάμεσα στην πίστη και στα έργα. Η πίστη στον Θεό δεν μπορεί να αποσυνδέεται από τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφερόμαστε στους συνανθρώπους μας, καθώς τα καλά και ωφέλιμα έργα αποτελούν έμπρακτη έκφραση της πίστεως. Ο άνθρωπος που πιστεύει πραγματικά ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος καλείται να μεταφέρει αυτήν την αλήθεια στην καθημερινότητά του, μέσα από τις επιλογές, τις πράξεις και τη στάση του απέναντι σε κάθε άνθρωπο.

Όπως επεσήμανε, πολλές φορές ομολογούμε ότι αγαπούμε τον Θεό, χωρίς πάντοτε

να αντιλαμβανόμαστε τις απαιτήσεις αυτής της αγάπης. Η αγάπη προς τον Κύριο δεν μπορεί να περιορίζεται σε λόγια ή σε μια εξωτερική εκδήλωση θρησκευτικότητας, αλλά πρέπει να εκφράζεται και μέσα από την αγάπη προς τον πλησίον. Η σχέση μας με τον Θεό δοκιμάζεται και φανερώνεται στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τους ανθρώπους που βρίσκονται γύρω μας, ιδιαίτερα εκείνους με τους οποίους δυσκολευόμαστε να συνεννοηθούμε ή από τους οποίους έχουμε πληγωθεί.

Στο σημείο αυτό, υπογράμμισε ότι οι ανθρώπινες σχέσεις συχνά συνοδεύονται από δυσκολίες, καθώς υπάρχουν πρόσωπα που αγαπούμε και με τα οποία επικοινωνούμε αρμονικά, αλλά και πρόσωπα που μας προκαλούν θυμό, στενοχώρια και δυσάρεστα συναισθήματα. Ωστόσο, όταν αυτά τα συναισθήματα παραμένουν μέσα μας και καθορίζουν τη στάση μας απέναντι στους άλλους, δυσκολευόμαστε να ζήσουμε σύμφωνα με τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού. Ακόμη και αν διαθέτουμε θεολογικές γνώσεις ή θεωρούμε ότι γνωρίζουμε καλά τα ζητήματα της πίστεως, δεν μπορούμε να θεωρούμε ολοκληρωμένη τη χριστιανική μας ζωή, εάν δεν αγωνιζόμαστε να αντιμετωπίζουμε τον συνάνθρωπό μας με αγάπη.

Για να καταδείξει τη σημασία αυτής της αλήθειας, αναφέρθηκε σε παράδειγμα από την πνευματική ζωή, μέσα από το οποίο φανερώνεται πόσο στενά συνδέεται η σχέση του ανθρώπου με τον Θεό με τη στάση του απέναντι στον πλησίον. Η πνευματική ευαισθησία μπορεί να φθάσει σε τέτοιο βαθμό, ώστε η αδυναμία να προσφερθεί παρηγοριά στους ανθρώπους που υποφέρουν να βιώνεται ως απώλεια της κοινωνίας με τον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο αναδεικνύεται ότι η αγάπη προς τον συνάνθρωπο δεν αποτελεί μια δευτερεύουσα υποχρέωση, αλλά βρίσκεται στο κέντρο της χριστιανικής ζωής.

Ο Χριστός έγινε άνθρωπος, προσλαμβάνοντας την ανθρώπινη πραγματικότητα με τις δυσκολίες, τις στενοχώριες και τις αδυναμίες της. Αυτή η αλήθεια αποτελεί για όλους μας πρόσκληση να μην παραμένουμε αδιάφοροι απέναντι στον πόνο και στις ανάγκες των άλλων, αλλά να προσπαθούμε να προσφέρουμε ό,τι είναι καλό και ωφέλιμο για κάθε άνθρωπο. Η πίστη μας καλείται να φανερώνεται μέσα από την καθημερινή μας παρουσία, την κατανόηση, την υπομονή και τη διάθεσή μας να στεκόμαστε δίπλα στους συνανθρώπους μας.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε επίσης στο γεγονός ότι η αλήθεια της Ενοάρκωσης πρέπει

να γίνει προσωπικό βίωμα. Εάν δεν επιτρέψουμε στον Χριστό να αποκαλυφθεί μέσα από τη δική μας ζωή, εάν η παρουσία Του δεν αποτυπώνεται στις πράξεις μας και στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τους άλλους, τότε δεν μπορούμε να μεταδώσουμε ουσιαστικά το μήνυμα της πίστεως. Η χριστιανική μαρτυρία δεν περιορίζεται σε όσα λέμε, αλλά συνδέεται άμεσα με όσα οι άλλοι μπορούν να διακρίνουν στη συμπεριφορά μας.

Γι' αυτό και οι πιστοί καλούνται να αγωνίζονται, ώστε να απομακρύνουν από την καρδιά και τη ζωή τους όσα εμποδίζουν την αληθινή κοινωνία με τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Η πίστη δεν μπορεί να συνυπάρχει αδιατάρακτα με την κακία, την εμπάθεια και την απόρριψη του άλλου. Αντίθετα, προϋποθέτει διαρκή προσπάθεια, ώστε η καρδιά να γίνεται τόπος αγάπης και η ζωή του ανθρώπου να αποτελεί μαρτυρία της παρουσίας του Χριστού στον κόσμο.

Καταλήγοντας, τόνισε ότι η αλήθεια της Ενσάρκωσης του Ιησού Χριστού πρέπει να εδραιώνεται πρώτα μέσα στην καρδιά μας και να βιώνεται από εμάς τους ίδιους, προτού επιχειρήσουμε να τη μεταδώσουμε στους άλλους. Η πίστη καλείται να εκφράζεται με ολόκληρη την ύπαρξή μας, με όσα λέμε, με όσα αισθανόμαστε και κυρίως με όσα πράττουμε. Όταν η πίστη δεν μεταμορφώνει τη ζωή μας, υπάρχει ο κίνδυνος να απομακρυνθούμε από τη χάρη του Θεού και να αδυνατούμε να δώσουμε αυθεντική μαρτυρία της χριστιανικής αλήθειας.

Ολοκληρώνοντας, ευχήθηκε ο Θεός να καθοδηγεί, να ενισχύει και να αγιάζει όλους, ώστε να παραμένουν σταθεροί στην πίστη του Ιησού Χριστού, όπως αυτή παραδόθηκε από τους Πατέρες της Εκκλησίας, και να την καθιστούν καθημερινό βίωμα μέσα από την αγάπη και την έμπρακτη φροντίδα προς κάθε συνάνθρωπο.

